

Рік LXXVIII, №23 (4102)	23 червня 2026	\$1+ applicable taxes	June 23, 2026	Vol. LXXVIII, №23 (4102)
Орден, пам'ять і політика: випробування для союзництва	Канада та Німеччина розширюють співпрацю	Що українцям потрібно знати про тимчасовий статус у Канаді	Посол України здійснив робочий візит до Манітоби	Єпархіальний День Молоді
СТ. 2	СТ. 3	СТ. 4	СТ. 6	СТ. 8

УКРАЇНА ЗАВДАЛА РАКЕТНОГО УДАРУ ПО РОСІЇ

22 червня Повітряні сили Збройних сил України завдали високоточного ракетного удару по підприємству у російському Воронежі, яке, за даними української сторони, виробляє електронні компоненти для російських ракетних систем та засобів проти-повітряної оборони.

У Генеральному штабі ЗСУ повідомили, що для ураження об'єкта були використані високоточні крилаті ракети повітряного базування. За інформацією українських військових, підприємство є важливою складовою російського військово-промислового комплексу та бере участь у виробництві електроніки для оперативно-тактичних ракетних комплексів «Іскандер».

Зокрема, завод виготовляє транзисторні збірки та електронні матриці для блоків крилатих ракет Х-101, напівпровідникові компоненти для бортових цифрових обчислювальних систем крилатих ракет 9М727 ком-

плексу «Іскандер-К», а також елементи електроніки для зенітних ракетно-гарматних комплексів «Панцир-С1».

«Продукція цього підприємства безпосередньо використовується вогором для виготовлення високоточної керованої зброї, якою російські окупційні війська завдають ударів по території України та вбивають мирних жителів», — наголосили у Генеральному штабі.

Губернатор Воронежської області Олександр Гусев підтвердив факт удару по одному з виробничих об'єктів у регіоні. За його словами, підприємство зазнало суттєвих пошкоджень. Російська влада також повідомила про щонайменше трьох поранених, однак не надала детальної інформації про масштаби руйнувань.

Фото та відео, які поширилися у соціальних мережах після атаки, зафіксували сильну пожежу та густий

дим над територією підприємства. Низка незалежних джерел і ЗМІ ідентифікували об'єкт як Воронежський завод напівпровідникових приладів — одне з найбільших російських підприємств у сфері виробництва мікроелектроніки та силових електроніки.

Місцеві російські медіа повідомили, що після удару було організовано спеціальну гарячу лінію для родичів постраждалих, а один із центрів переливання крові звернувся до населення із закликом про термінове донорство. Це може свідчити про більшу кількість постраждалих, ніж офіційно визнає російська влада.

Окрім удару по Воронежу, Україна повідомила про атаку на Центр космічного зв'язку в місті Дубна Московської області. За даними Генерального штабу Збройних Сил України, об'єкт був уражений під час масштабної нічної операції із застосуванням безпілотників по військовій

та стратегічній інфраструктурі на території Росії.

Російське державне агентство ТАСС підтвердило, що центр у Дубні зазнав масованої атаки українських безпілотників. Водночас представники об'єкта заявили, що телекомунікаційні та телевізійні системи продовжують працювати у штатному режимі, а суттєвого впливу на його діяльність не зафіксовано.

Удар по підприємству у Воронежі став черговою операцією України, спрямованою на послаблення російського військово-промислового комплексу та скорочення виробничих можливостей Росії у сфері ракетного озброєння. Українська сторона дедалі частіше зосереджує увагу на об'єктах, які забезпечують виробництво високоточної зброї, що використовується для ударів по українських містах та цивільній інфраструктурі.

Надя Герелюк

Редакційна колонка

ОРДЕН, ПАМ'ЯТЬ І ПОЛІТИКА: ВИПРОБУВАННЯ ДЛЯ СОЮЗНИЦТВА

Рішення президента Польщі Кароля Навроцького позбавити Президента України Володимира Зеленського ордена Білого Орла — найвищої державної нагороди Республіки Польща — викликало одну з найгостріших дипломатичних дискусій між двома країнами від початку повномасштабної війни. У відповідь Зеленський повернув нагороду польській стороні, наголосивши, що сприймав її передусім як відзнаку для всього українського народу, який бореться проти російської агресії.

Причиною конфлікту стало рішення України присвоїти одному з підрозділів Сил спеціальних операцій почесне найменування на честь Української повстанської армії (УПА). Для багатьох українців УПА залишається символом боротьби за незалежність і опору радянській владі. Для Польщі ж ця тема нерозривно пов'язана з Волинською трагедією 1943–1944 років. Саме на цьому історичному тлі Навроцький пояснив своє рішення відкликати нагороду, яку Зеленський отримав у 2023 році від тодішнього президента Анджея Дуди за внесок у безпеку, демократію та розвиток польсько-українського партнерства.

Однак наслідки цього кроку виявилися значно ширшими, ніж суперечка навколо однієї нагороди. Невдовзі після рішення Варшави про повернення своїх польських відзнак оголосили колишні президенти України Леонід Кучма, Віктор Ющенко та Петро Порошенко. До них приєдналися українські посадовці, зокрема міністр закордонних справ Ан-

дрій Сибіга та керівник Головного управління розвідки Кирило Буданов.

Сибіга назвав рішення польського президента «стратегічною помилкою», яка вигідна лише Москві. «Нам шкода, що емоції взяли гору у Варшаві та змусили польських політиків іти на невиправдані, імпульсивні та зневажливі кроки в бік навіть не Президента Зеленського, а насамперед Української держави», — написав Сибіга. Він наголосив, що протягом останніх півтора року Київ і Варшава працювали над подоланням історичних суперечностей, відновленням діяльності Конгресу істориків, проведенням пошуково-ексгумаційних робіт та іншими спільними проєктами.

Не менш різко відреагував Кирило Буданов. «Це подарунок для московського агресора, який той обов'язково використає проти обох наших країн», — заявив він, оголошуючи про відмову від власної польської нагороди. Особливої уваги набули його слова про те, що Україна не диктує іншим народам, як трактувати власну історію, і розраховує на таке ж ставлення до себе. Буданов також звернув увагу на те, що серед кавалерів ордена Білого Орла досі формально залишається італійський диктатор Беніто Муссоліні, нагороджений ще до Другої світової війни.

Втім, дискусія навколо нагород швидко вийшла за межі політики та перейшла у площину історичної пам'яті. На це, зокрема, звернув увагу один із найавторитетніших дослідників Східної Європи, історик,

професор Торонтського університету Тімоті Снайдер. В інтерв'ю польському виданню Newsweek Polska він застеріг, що «війна пам'яті» може виявитися набагато зручнішою для політиків, ніж реальна війна, яка триває сьогодні. «Потрібно починати з того, що відбувається зараз, а не з пам'яті. Якщо пропустити цей крок, починаєш із неправди», — сказав Снайдер.

На його думку, оцінювати рішення Зеленського щодо назви військового підрозділу без контексту майже чотирьох з половиною років повномасштабної війни означає ігнорувати реальність, у якій живе сучасна Україна. Історик також наголосив, що українці та поляки часто пам'ятають різні сторінки однієї й тієї самої історії. Для поляків УПА насамперед асоціюється з Волинською трагедією. Для багатьох українців — із післявоєнною боротьбою проти радянського режиму. Помилкою, за словами Снайдера, є забувати про інші частини цієї складної історії. Його найгостріше застереження прозвучало як політичний прогноз: «На полі бою Росія програє. У Варшаві та Києві Росія може виграти війну пам'яті».

Саме тому нинішня суперечка виходить далеко за межі символічного питання нагород. Вона торкається того, чи здатні дві держави, які після 2022 року стали одними з найближчих союзників у Європі, знайти баланс між історичною пам'яттю та сучасними безпековими викликами.

Прем'єр-міністр Польщі Дональд

Туск вже назвав ескаляцію конфлікту «стратегічною помилкою», попередивши, що від неї програють обидві країни — політично, економічно та геополітично. Окремо президент Володимир Зеленський звернув увагу на асиметрію у політичних контактах між двома країнами. За його словами, Кароль Навроцький протягом свого президентського терміну жодного разу не відвідував Україну, що, на думку Києва, ускладнює безпосередній політичний діалог у період війни. Водночас Зеленський згадав про епізод під час свого візиту до Польщі, коли після офіційного рукостискання йому було передано публікацію, присвячену Волинській трагедії. Президент зазначив, що ця подія не супроводжувалася публічними коментарями з українського боку під час спільних пресконференцій, підкреслюючи делікатність історичних тем у двосторонніх відносинах та необхідність їхнього обговорення в дипломатичному форматі, а не через символічні жести.

Історичні рани між Україною та Польщею є реальними. Проте так само реальним залишається й той факт, що сьогодні обидві держави мають спільний виклик у вигляді російської агресії. Саме тому нинішня суперечка стала не лише дискусією про минуле, а й перевіркою здатності Києва та Варшави не дозволити історії зруйнувати партнерство, яке стало одним із ключових чинників безпеки Центрально-Східної Європи.

Надя Герелюк

ЗЕЛЕНСЬКИЙ ВИСУНУВ ЛУКАШЕНКУ УЛЬТИМАТУМ: ЧОМУ БІЛОРУСЬ ЗНОВУ ОПИНИЛАСЯ В ЦЕНТРІ ВІЙНИ

Президент України Володимир Зеленський висунув один із найжорсткіших публічних ультиматумів сусідній державі від початку повномасштабної війни. 19 червня він заявив, що Білорусь має протягом тижня демонтувати або відключити обладнання на своїй території, яке, за даними української сторони, використовується Росією для координації ударів по Україні. В іншому випадку Київ готовий діяти самостійно.

«Я думаю, що тижня достатньо. Якщо він цього не зробить — зробимо ми», — заявив Зеленський, звертаючись до Олександра Лукашенка.

За словами президента України, йдеться про ретрансляційне та комунікаційне обладнання, розміщене поблизу українського кордону. Українська влада стверджує, що ці системи допомагають російським військам здійснювати атаки безпілотниками та коригувати удари по українській території. Незалежного під-

твердження ролі цього обладнання наразі немає.

Білорусь і війна Росії проти України

Від початку повномасштабного вторгнення Росія активно використовувала територію Білорусі для військових операцій проти України. Саме звідти у лютому 2022 року розпочався наступ на Київ, а білоруські аеродроми та військова інфраструктура використовувалися для запуску ракет і безпілотників.

Водночас режим Лукашенка досі уникав прямого залучення білоруських військ до бойових дій, що дозволяло Мінську стверджувати, що країна формально не є учасником війни.

Під час останніх заяв Зеленський також розкритикував Білорусь за економічну співпрацю з Росією. За його словами, країна залишається важливим постачальником нафтоп-

родуктів для російської армії, а це робить її частиною системи забезпечення воєнних дій Кремля.

Чому ця заява важлива

Особливість нинішньої ситуації полягає в тому, що вперше за тривалий час українське керівництво публічно не виключило можливості дій проти об'єктів на території Білорусі, якщо вони використовуються для підтримки російських атак.

Президент не уточнив, якою саме може бути відповідь України. Однак його слова багато оглядачів розцінили як сигнал, що Київ готовий розглянути будь-які об'єкти, задіяні в атаках на українську територію, як законні військові цілі незалежно від їхнього місцезнаходження.

На цьому тлі Україна продовжує зміцнювати свій північний кордон, розширюючи систему фортифікацій та оборонних споруд на випадок нових загроз з боку Білорусі.

Лукашенко намагається дистанціюватися

Заяви Зеленського пролунали через кілька днів після інтерв'ю Лукашенка телеканалу Al Arabiya, у якому він стверджував, що Білорусь не становить загрози для України та не прагне ескалації конфлікту. Він також заявив, що раніше вибачався перед Зеленським за окремі висловлювання, але наголосив, що змушений реагувати на те, що вважає загрозами безпеці своєї країни.

Попри такі заяви, Київ дедалі частіше говорить про відповідальність Мінська за дії, які допомагають російській армії. Тому нинішній ультиматум може стати новим етапом у відносинах між Україною та Білоруссю та ще одним свідченням того, що війна дедалі більше виходить за межі суто українсько-російського протистояння.

Михайло Луцик

КАНАДА ТА НІМЕЧЧИНА РОЗШИРЮЮТЬ СПІВПРАЦЮ В ЕНЕРГЕТИЦІ, ТЕХНОЛОГІЯХ, ОБОРОНІ ТА КРИТИЧНИХ МІНЕРАЛАХ

ЕВІАН, Франція, 17 червня 2026 року — Прем'єр-міністр Канади Марк Карні провів зустріч із канцлером Німеччини Фрідріхом Мерцом на полях саміту лідерів G7 у французькому Евіані, повідомляє уряд Канади. Сторони відзначили розвиток співпраці між Канадою та Німеччиною в енергетиці, критично важливих мінералах та передових технологіях. Вони також підтвердили продовження роботи у цих сферах у двосторонньому форматі та в межах G7, а також необхідність диверсифікації ланцюгів постачання сировини. Протягом останнього року Канада та Німеччина підписали низку угод у сферах штучного інтелекту, квантових технологій та акумуляторів, а також запустили ініціативу Sovereign Technology Alliance і уклали понад шість партнерств у сфері критичних мінералів.

Сторони підтвердили укладення угод між проектом Ksi Lisims LNG у Британській Колумбії та німецькими

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні та канцлер Німеччини Фрідріх Мерц.

компаніями Securing Energy for Europe (SEFE) і Uniper щодо постачання низьковуглецевого канадського скрапленого природного газу до Німеччини. Лідери також відзначили нові інвестиційні партнерства між двома країнами, зокрема два проекти в провінції Манітоба за участі канадської компанії Sio Silica, німецької RCT Solutions та інших партнерів. Перший

проект передбачає видобуток високочистого кварцового піску з рівнем чистоти понад 99,9% для використання у виробництві сонячних панелей, напівпровідників та інших високотехнологічних і промислових застосувань. Другий проєкт спрямований на розвиток інтегрованого виробничого ланцюга у сфері сонячної енергетики.

У спільній заяві щодо кри-

тичних мінералів сторони зазначили, що розглянули спільні виклики у ланцюгах постачання сировини та погодилися посилити співпрацю у цій сфері як на двосторонньому рівні, так і в межах G7. Вони також наголосили на необхідності диверсифікації постачання критичних мінералів. Канада та Німеччина вже поглибили співпрацю у межах Декларації про наміри від серпня 2025 року, зокрема через бізнес-місію Канади до Мюнхена, візит німецької делегації до щорічної конференції Prospectors and Developers Association of Canada (PDAC), а також запуск спільної ініціативи з картування ланцюгів постачання для визначення пріоритетних можливостей у батарейному ланцюгу вартості.

Сторони домовилися продовжити роботу над підвищенням стійкості ланцюгів постачання критичних мінералів, включно з розвитком співпраці у сфері запасів критичної сировини та залучен-

ням інвестицій до кінця 2026 року. Під час зустрічі також обговорювалася співпраця у сфері оборони та безпеки. Сторони оголосили про завершення переговорів щодо нової Угоди про безпеку інформації (General Security of Information Agreement), яка має спростити співпрацю між оборонними секторами двох країн і розширити можливості для участі у закупівлях.

Прем'єр-міністр Канади також підтвердив намір створити Банк оборони, безпеки та стійкості для фінансування відповідних проєктів. Лідери підтвердили підтримку України та погодилися щодо необхідності продовження тиску на Росію для досягнення справедливого і тривалого миру. Вони також обговорили ситуацію на Близькому Сході та привітали мирну угоду між США та Іраном. Сторони домовилися підтримувати регулярні контакти, йдеться у повідомленні уряду Канади.

Олександра Чорна

МАСОВАНА АТАКА БЕЗПІЛОТНИКІВ НА МОСКВУ ТИМЧАСОВО ПАРАЛІЗУВАЛА РОБОТУ АЕРОПОРТІВ

Уранці 22 червня роботу чотирьох московських аеропортів було тимчасово призупинено через масштабну атаку українських безпілотників на російську столицю. За повідомленнями російської влади, протягом кількох годин сили протиповітряної оборони збивали дрони, які наближалися до Москви.

Мер Москви Сергій Собянін повідомив, що перші безпілотники були зафіксовані близько третьої години ночі. За його словами, до десятої ранку російські засоби ППО нібито перехопили загалом 80 українських дронів у районі столиці. Він зазначив, що екстрені служби працювали на місцях падіння уламків, однак про жертви чи значні руйнування не повідомлялося.

Через загрозу повітряної атаки російські авіаційні органи тимчасово припинили польоти в аеропортах Шереметьєво, Внуково, Домодедово та Жуковский. Обмеження тривали кілька годин, після чого роботу аеропортів було відновлено.

Міністерство оборони Росії заявило, що впродовж ночі та ранку над територією країни і окупованим Кримом було перехоплено 301 український безпілотник. Незалежного підтвердження цих даних наразі немає.

Наслідок атаки українського безпілотника на Московський нафтопереробний завод. Фото з відкритих джерел.

Ця атака відбулася лише через кілька днів після удару по одному з найбільших нафтопереробних заводів Московського регіону, який забезпечує значну частину потреб столиці у пальному. Останніми місяцями Україна дедалі частіше завдає ударів по об'єктах військової та стратегічної інфраструктури в глибині російської території, намагаючись послабити логістичні та виробничі можливості противника.

Тим часом українська влада повідомила про черговий російський удар по цивільному судну, яке прямувало до одного з українських портів. За словами віцепрем'єр-міністра України Олексія Кулеби, внаслідок атаки безпілотника на вантажне судно загинув один член екіпажу. Ще вісім моряків, серед яких громадяни Туреччини та Індії, були змушені евакуюватися на рятувальному плоту. Судно зазнало значних пошкоджень і втратило морехідність.

Події понеділка вкотре засвідчили, що війна дедалі більше впливає не лише на прифронтові регіони, а й на стратегічні об'єкти далеко від лінії бойових дій — як на території Росії, так і в акваторії Чорного моря.

Надя Герелюк

КІР СТАРМЕР ОГОЛОСИВ ПРО ВІДСТАВКУ

Прем'єр-міністр Великої Британії Кір Стармер 22 червня оголосив про намір піти у відставку з посади глави уряду та лідера Лейбористської партії. За його словами, ім'я нового прем'єр-міністра буде оголошене у вересні після завершення внутрішніх партійних процедур.

Перед оголошенням відставки Стармер заявив, що успадкував Лейбористську партію, яка, за його словами, перебувала у «політичному, фінансовому та моральному банкрутстві». Він додав, що доклав зусиль до її відновлення, зокрема «усунувши проблему антисемітизму» та зміцнивши довіру до економіки, оборони та національної безпеки. Політик також наголосив, що забезпечить впорядковану передачу влади та підтримас свого наступника, а на завершення подякував колегам, співробітникам Даунінг-стріт (10) та державній службі за співпрацю. За останнє десятиліття Велика Британія мала низку прем'єр-міністрів, і така відставка означала б сьомого главу уряду за 10 років.

«ВИ КАНАДЕЦЬ. А МОЖЕ Й НІ»: КАНАДА ПРОСИТЬ ПОВЕРНУТИ ВИДАНІ СЕРТИФІКАТИ ГРОМАДЯНСТВА

Наприкінці 2025 року Канада ухвалила закон Bill C-3, який значно розширив право на громадянство за походженням (citizenship by descent). Для багатьох сімей по всьому світу це стало довгоочікуваною новиною. Тисячі людей, чиї батьки, дідусі чи навіть прадідусі були канадцами, подали заяви на отримання сертифікатів громадянства.

Однак останніми тижнями частина заявників зіткнулася з несподіваною проблемою. Деякі особи, які вже отримали сертифікати канадського громадянства, а подекуди навіть встигли оформити канадські паспорти, почали отримувати листи від Immigration, Refugees and Citizenship Canada (IRCC) з вимогою повернути сертифікати. У цих листах зазначається, що їхні справи підлягають повторному розгляду.

Для багатьох це стало справжнім шоком. Частина людей вже пере-

їхала до Канади або перебуває в процесі переїзду. Дехто продав житло у своїй країні, планував працевлаштування, навчання дітей або інші важливі життєві зміни, виходячи з того, що питання громадянства вже остаточно вирішене.

Важливо розуміти, що йдеться не про класичне позбавлення громадянства. Якщо уряд дійде висновку, що особа ніколи не мала права на громадянство за походженням, то юридично вважається, що громадянство не було набуто взагалі. У такому випадку держава не позбавляє людину громадянства, а скасовує сертифікат, який, на її думку, був виданий помилково.

Однією з причин перегляду справ можуть бути питання щодо документів, які підтверджують родинний зв'язок із канадським предком. У листах, які отримали деякі заявники, зазначається, що надані документи

нібито не походять від «первинних органів реєстрації». Це викликало занепокоєння серед заявників, адже багато хто змушений шукати документи, що датуються кінцем XIX або початком XX століття. У деяких випадках офіційні архіви вже не зберігають такі записи, а генеалогічні бази даних та архівні ресурси є єдиним доступним джерелом інформації.

Ситуація породила більше запитань, ніж відповідей. На момент написання статті уряд не опублікував офіційних даних про кількість осіб, яких торкнулися ці рішення. Також невідомо, чи йдеться про поодинокі випадки, чи про ширшу перевірку заяв, поданих після набрання чинності Bill C-3.

У юридичній спільноті вже висловлюють занепокоєння щодо правової визначеності та наслідків для людей, які добросовісно поклалися на рішення державних органів. Не виключено, що окремі справи можуть стати предметом судового оскарження.

Ця ситуація є нагадуванням про те, що навіть отримання сертифіката громадянства не завжди означає завершення процесу. Для осіб, які планують подавати заяви на громадянство за походженням, особливо важливо забезпечити максимально повний пакет документів та переконатися, що всі докази походять із надійних та належним чином підтверджених джерел.

Поки що залишається чекати на додаткові роз'яснення від уряду Канади та подальший розвиток подій.

Ольга Сенишин

УРЯД КАНАДИ ПРОПОНУЄ НОВЕ ЗАКОНОДАВСТВО ДЛЯ ПОСИЛЕННЯ БЕЗПЕКИ ДІТЕЙ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ ТА ШІ

10 червня 2026 року — Уряд Канади представив новий законодавчий пакет, спрямований на підвищення безпеки дітей у цифровому середовищі та посилення відповідальності онлайн-платформ і сервісів штучного інтелекту (ШІ). Законопроект C-34 під назвою «Safe Social Media Act» (Закон про безпечні соціальні медіа) представив міністр канадської ідентичності та культури, відповідальний за офіційні мови, почесний Марк Міллер. Ініціатива передбачає комплексний підхід до запобігання онлайн-небезпекам, а не лише реагування на вже завдану шкоду.

Як наголошує уряд, онлайн-небезпеки стрімко зростають і непропорційно впливають на дітей — від кібербулінгу, цькування та сексуальної експлуатації до контенту, що провокує самопошкодження і погіршує психічне здоров'я. За словами урядовців, батьки не можуть самостійно протистояти цим викликам, а законодавство має встигати за цифровою епохою.

Законопроект запроваджує вікове обмеження для соціальних мереж

C-34 «Safe Social Media Act»
Закон про безпечні соціальні медіа в Канаді.

— доступ до платформ дозволятиметься з 16 років, із можливістю винятків для сервісів, які доведуть наявність достатніх механізмів захисту дітей. Водночас платформи будуть зобов'язані впроваджувати принцип «безпеки за дизайном», зменшуючи

ризики ще на етапі створення продуктів і обмежуючи вплив небезпечного контенту.

Окрему увагу зроблено на відповідальності платформ і систем штучного інтелекту. Соціальні мережі та сервіси користувацького контенту повинні будуть активно виявляти та зменшувати ризики, маркувати синтетичний контент, забезпечувати інструменти блокування й скарг, а також оперативно видаляти матеріали, пов'язані із сексуальною експлуатацією дітей, повторною віктимізацією або інтимним контентом, поширеним без згоди, включно з deepfake-зображеннями.

ШІ-чатботи також потрапляють під регулювання: вони мають мінімізувати ризики шкідливої взаємодії, бути прозорими щодо кризових сценаріїв і запобігати генеруванню небезпечного контенту, зокрема у випадках, коли користувач може стати новитою загрозою собі чи іншим. Для контролю виконання норм створюється незалежна Комісія з цифрової безпеки Канади, яка отримає повноваження проводити аудит платформ,

розглядати скарги, видавати приписи та накладати санкції. Вона також формуватиме стандарти цифрової безпеки та координуватиме підхід до регулювання онлайн-середовища.

Уряд підкреслює, що ініціатива стала відповіддю на різке зростання онлайн-загроз: кожна четверта дитина у віці 12–17 років повідомляє про досвід кібербулінгу, а випадки онлайн-експлуатації дітей за останнє десятиліття зросли більш ніж утричі. На цьому тлі законопроект називають необхідним кроком для захисту психічного та фізичного здоров'я молоді. Міністри та експерти наголошують, що нові правила мають змінити саму логіку цифрових сервісів — від моделей, що максимізують залучення, до систем, у центрі яких стоїть безпека користувача, особливо дитини. Уряд Канади заявляє, що йдеться не лише про регулювання технологій, а про формування безпечнішого цифрового середовища для наступного покоління.

Михайло Луцик

НЕ ВТРАТИТИ ПРАВО ЗАЛИШАТИСЯ: ЩО УКРАЇНЦЯМ ПОТРІБНО ЗНАТИ ПРО ТИМЧАСОВИЙ СТАТУС У КАНАДІ

Для легального перебування в Канаді громадяни інших країн повинні мати дійсний імміграційний статус. Імміграційне законодавство встановлює чіткі правила щодо того, скільки часу можна перебувати в країні та які кроки потрібно вживати, щоб не втратити свій статус.

Скільки часу можна перебувати в Канаді як відвідувач?

У більшості випадків особа, яка в'їжджає до Канади як відвідувач (visitor), має право перебувати в країні до шести місяців з дати в'їзду.

Іноді офіцер прикордонної служби може встановити інший, коротший строк перебування при в'їзді до Канади. Якщо у паспорті або іншому документі немає спеціальної відмітки, зазвичай дозволений період перебування становить шість місяців.

Важливо пам'ятати: закінчення візи не завжди означає закінчення статусу. Віза дозволяє в'їхати до Канади, тоді як статус визначає, як довго ви можете залишатися в країні після в'їзду. Ви можете в'їхати до Канади лише тоді, коли маєте дійсну візу в паспорті або інший документ, який дозволяє в'їзд.

Якщо у вас є дійсний дозвіл на роботу чи навчання, але немає дійсної візи в паспорті, самого дозволу на роботу або навчання може бути недостатньо для повторного в'їзду до Канади. Тому, якщо ви перебуваєте в Канаді з тимчасовим статусом, обов'язково перевіряйте, чи дійсна ваша віза, перед тим як планувати подорож за межі Канади.

Що таке maintained status?

Maintained status — раніше відомий як implied status — виникає тоді, коли особа подає заяву на продовження свого статусу зсередини Канади до закінчення поточного дозволеного терміну перебування.

Наприклад:

- відвідувач подає заяву на продовження visitor record;
- студент подає заяву на продовження дозволу на навчання (study permit);
- працівник подає заяву на продовження дозволу на роботу (work permit).

Якщо заява подана до закінчення чинного статусу, особа може залишатися в Канаді до моменту ухвалення рішення за заявою, навіть якщо попередній статус уже формально закінчився.

У більшості випадків особа може продовжувати користуватися тими самими правами, які мала раніше. Наприклад, працівник може продовжувати працювати на тих самих умовах, а студент — навчатися, поки очікує рішення.

Саме тому надзвичайно важливо подавати заяви на продовження статусу завчасно.

Статус кожного члена сім'ї має значення

Для кожного члена сім'ї має бути окремий дійсний статус. Наприклад, якщо мати з дитиною перебуває в Канаді, дитина не має автоматичного права залишатися в країні лише на підставі маминого дозволу на роботу.

Для дитини зазвичай потрібен окремий документ — наприклад, visitor record або study permit. У цього документа буде власний термін дії.

Дуже важливо, щоб усі члени сім'ї не втрачали статус, оскільки проблеми зі статусом одного члена сім'ї можуть ускладнити подальшу подачу на постійне проживання для всієї родини.

Що робити, якщо статус уже закінчився?

Якщо термін вашого статусу закінчився, ситуація ще не обов'язково є безвихідною.

Канадське законодавство передбачає можливість відновлення статусу — restoration of status.

Для цього потрібно:

- перебувати в Канаді;
- подати відповідну заяву;
- пояснити причини пропуску строку;
- сплатити додатковий збір за відновлення статусу.

Найголовніше правило: заяву на відновлення статусу необхідно подати протягом 90 днів після втрати статусу.

Наприклад, якщо ваш visitor record закінчився 1 червня, ви маєте до 30 серпня для подання заяви на restoration.

Протягом цього періоду ви можете залишатися в Канаді, однак не маєте права працювати або навчатися, якщо ваш попередній дозвіл закінчився, а нового дозволу ви ще не отримали.

Що відбувається після закінчення 90 днів?

Після спливу 90-денного строку можливість подати онлайн-заяву на restoration втрачається.

Якщо минуло більше ніж 90 днів після втрати статусу, ситуація стає значно складнішою. Залежно від обставин можна розглядати інші варіанти, зокрема подання заяви на тимчасовий дозвіл на перебування — Temporary Resident Permit або TRP.

Кожна ситуація є індивідуальною і потребує професійної оцінки.

Що таке reconsideration request?

Іноді імміграційний офіцер ухвалює негативне рішення щодо заяви. Наприклад, відмовляє у продовженні статусу або відхиляє іншу імміграційну заявку.

Якщо офіцер не врахував важливу інформацію, документи чи пояснення, у деяких випадках можна звернутися до IRCC із проханням переглянути рішення. Такий запит називається reconsideration request.

Важливо розуміти, що reconsideration не є формальною апеляцією. Закон не зобов'язує офіцера переглядати своє рішення. Це дискреційний процес: той самий офіс або офіцер, який ухвалив негативне рішення, отримує запит і вирішує, чи є підстави повторно розглядати справу.

Подання такого запиту може бути виправданим, якщо:

- офіцер допустив очевидну помилку;
- важливий документ був пропущений або неправильно оцінений;
- рішення базується на неправильному розумінні фактів;
- у рішенні не враховано інформацію, яка вже була подана із заявою.

Натомість просте незадоволення результатом або бажання «спробувати ще раз» зазвичай не є достатньою підставою для reconsideration.

Зазвичай такий запит подається

письмово через вебформу IRCC. У зверненні потрібно чітко пояснити, у чому саме полягає помилка, і послатися на відповідні документи або інформацію, які вже були в заявці.

Чим швидше після отримання відмови подано запит, тим вищі шанси, що його буде розглянуто.

В окремих випадках, якщо офіцер допустив серйозну помилку, може бути доцільно розглядати не лише reconsideration, а й звернення до Федерального суду з заявою про судовий перегляд — Judicial Review.

Не відкладайте вирішення проблеми зі статусом

Одна з найпоширеніших помилок — ігнорувати проблему в надії, що вона вирішиться сама собою. На практиці кожен день після втрати статусу може ускладнювати ситуацію.

Якщо ваш статус наближається до закінчення або вже закінчився, важливо якомога швидше оцінити доступні варіанти та вжити необхідних заходів.

У багатьох випадках своєчасне звернення за юридичною допомогою дозволяє уникнути серйозних наслідків та зберегти можливість легально залишатися в Канаді.

Безкоштовні юридичні консультації для українців

За безкоштовною консультацією ви можете звернутися щосереди особисто до Українсько-канадської суспільної служби: адреса: 2445 Bloor St W, Toronto, ON M6S 1P7

Час: щосереди з 9:00 до 12:00 EST
Також можна зателефонувати на гарячу лінію для українців Pro Bono Ontario: Телефон: 1-877-873-7875

Час: щосереди з 12:00 до 17:00 EST

Ольга Сенишин
Імміграційна адвокатка CGS Law у Торонто, яка спеціалізується на питаннях імміграційного та біженського права

ПОСОЛ УКРАЇНИ ЗДІЙСНИВ РОБОЧИЙ ВІЗИТ ДО МАНІТОБИ

Посол України в Канаді Андрій Плахотнюк під час зустрічі з Прем'єром Манітоби Вабом Кінью у Вінніпезі.

Вручення Хреста Івана Мазепи, Ігорю Михальчишину, колишньому виконавчому директору Конгресу українців Канади.

Посол з Високоповажною Анітою Р. Невілл, Лейтенант-губернатором Манітоби.

Андрій Плахотнюк та Президентка КУК-відділ Манітоби Джоан Левандовські покладають квіти до Меморіалу жертвам Голодомору біля будівлі Законодавчих зборів Манітоби у Вінніпезі.

Під час відвідин Центру українських канадських студій та Колегії Святого Андрія при Університеті Манітоби.

Посол України в Канаді Андрій Плахотнюк здійснив свій перший робочий візит до провінції Манітоба. Візит відкрила тепла та змістовна зустріч із прем'єром Манітоби Вабом Кінью. Під час зустрічі сторони обговорили перспективи подальшого розвитку співпраці між Манітобою та Україною у низці стратегічно важливих сфер, зокрема в аграрному секторі, енергетиці, галузі критично важливих корисних копалин, торгівлі, інвестиціях та інноваціях. Окрему увагу було приділено можливостям залучення манітобських підприємств і установ до процесів відбудови та відновлення України. Особливого значення зустріч набула у день першої річниці підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Манітобою та Херсонською областю. За рік ця ініціатива стала прикладом практичної міжнародної солідарності та підтримки відновлення регіону, який зазнав значних руйнувань внаслідок російської агресії. У рамках візиту Посол також мав честь бути прийнятим Її Честю, Високоповажною Анітою Р. Невілл, Лейтенант-губернатором Манітоби. Посол Плахотнюк теж провів зустріч зі Спікером Законодавчих зборів Манітоби Томом Ліндсі. Під час розмови сторони обговорили міцні та багаторічні зв'язки між Манітобою та Україною,

що ґрунтуються на понад столітній історії української громади в провінції та зміцнюються завдяки послідовній підтримці України з боку Манітоби в умовах повномасштабної російської агресії. Посол висловив щирі вдячності Спікеру та депутатам Законодавчих зборів за незмінну солідарність з українським народом, наголосивши на важливості політичної підтримки на провінційному рівні, яка сприяє збереженню уваги до України та утвердженню спільних цінностей — свободи, демократії та поваги до людської гідності. У рамках візиту Посол також взяв участь у діловому круглому столі за участі президента і генерального директора Торговельної палати Манітоби Чака Девідсона, генерального директора Ділової ради Манітоби Брема Стрейна та генерального директора Світового торговельного центру Вінніпега Андре Брена. Під час обговорення учасники зосередилися на перспективах розвитку економічного співробітництва між Україною та Манітобою, залученні канадського бізнесу до відбудови України, а також можливостях розширення двосторонньої торгівлі та інвестиційного партнерства. Під час перебування у Вінніпезі Посол також відвідав Центр українських канадських студій (Centre for

Ukrainian Canadian Studies – CUCS) та Колегію Святого Андрія (St. Andrew's College) при Університеті Манітоби. Візит став нагодою не лише ознайомитися з діяльністю цих провідних академічних осередків, а й привітати їх із першою річницею приєднання до Глобальної коаліції українських студій. Глобальна коаліція українських студій, створена під патронатом Першої леді України Олени Зеленської, об'єднує провідні університети та наукові центри світу, які займаються дослідженням України, розвитком українських студій та поширенням знань про українську історію, культуру й сучасність на міжнародному рівні. Під час зустрічі з науковцями та викладачами обговорювалися перспективи подальшої співпраці між українськими та канадськими академічними інституціями, підтримка наукових досліджень про Україну, розширення освітніх програм, а також роль університетів у протидії російській дезінформації та формуванні об'єктивного розуміння подій в Україні серед міжнародної академічної спільноти. Посол висловив щирі вдячності керівникам і представникам цих установ — професору-емериту д-ру Оресту Цапу, Юлії Іванюк Сквайрс та Всечеснішому отцю Роману Божику, а також викладачам,

дослідникам і працівникам Центру та Колегії за їхню багаторічну працю та відданість розвитку українських студій у Канаді. «Саме завдяки таким інституціям українська спадщина залишається живою та актуальною для нових поколінь. Їхня діяльність не лише зберігає історичну пам'ять, а й допомагає світові краще розуміти Україну, її культуру, цінності та боротьбу за свободу», — наголосив Посол. Окремим пунктом програми стала відвідина Канадського музею прав людини — унікальної установи світового рівня, присвяченої вивченню історії прав людини, наслідків їх порушення та відповідальності кожного суспільства за захист людської гідності. Посол ознайомився з освітньою діяльністю музею та його зусиллями зі збереження й поширення історій людей, які зазнали переслідувань, дискримінації та масових злочинів у різні періоди світової історії. Він відзначив важливість роботи музею у формуванні культури пам'яті, поваги до прав людини та протидії проявам ненависті й нетерпимості. Під час візиту до Манітоби Посол також мав нагоду зустрітися з представниками українсько-канадської

УКРАЇНСЬКІ МУРАЛИ ВІННІПЕґА ІСТОРІЯ, ПАМ'ЯТЬ І МИСТЕЦТВО ПРОСТО НЕБА

Цьогоріч виповнюється рік від відкриття муралу «Моліться за Україну» («Pray For Ukraine») у центрі Вінніпеґа — одного з найновіших українських стінописів канадського міста. Проте мало хто знає, що сьогодні у Вінніпезі можна знайти щонайменше шість великих муралів, безпосередньо пов'язаних з українською історією, культурою та спадщиною.

Українська присутність у столиці Манітоби має понад 135-річну історію, і міський простір дедалі більше відображає цей вагомий внесок українців у розвиток Канади. Мурали стали своєрідними візуальними сторінками цієї історії — від спогадів про перших поселенців до сучасної боротьби України за свободу. Найстаріший український мурал Вінніпеґа з'явився у 2001 році на будівлі колишньої редакції газети «Український голос» на Мейн-Стріт. Робота художника Денніса Белла складається з двох сюжетів — рознощика газет та українських танцюристів. Вона символізує внесок української преси та культурного життя у формування громади.

У 2017 році в межах одного з найбільших на той час мистецьких проєктів міста Вінніпеґа під мостом Higgins Underpass було встановлено майже сорок мистецьких панелей. Серед них — мурал із зображенням українських танцюристів, який нині можна побачити на будівлі за адресою 992 Main Street. Справжньою окрасою району Транскона стала масштабна робота «Богиня життя» («Life Goddess»), створена художником Майклом Джонстоном на стіні магазину Sevala's Ukrainian Deli. У 2018 році цей 14-метровий стінопис був визнаний муралом року у Вінніпезі. Автор прагнув відобразити українську культурну спадщину та водночас вшанувати силу й напо-

легливість підприємців, які розбудовували громаду.

Історії українських піонерів присвячено й мурал «Наступна революція буде в культурі» на вулиці Гаргрейв. Мистець Чарлі Джонстон стилізував роботу під старовинний рекламний плакат, що колись закликав європейців переселятися до Західної Канади. На муралі зображено кобзаря та червоний мак — символи пам'яті, творчості та боротьби за свободу. Після початку повномасштабного російського вторгнення Чарлі Джонстон створив ще один український проєкт — серію «Писанки для миру» («Pysanky for

Peace»). Один із двох муралів серії розташований у Вінніпезі на будівлі колишньої української пекарні KUB Bakery. На ньому зображено дітей, які розмальовують велетенську писанку в кольорах українського прапора — символ миру, надії та майбутнього.

Найновішим українським муралом міста став «Моліться за Україну» «Pray For Ukraine», відкритий у червні 2025 року на Мейн-Стріт. Стінопис розміром шість на дев'ять метрів присвячений українцям, які прибули до Канади після початку повномасштабної війни. На картині зображена молода українка з триво-

гою в очах, а за її плечима — кленовий листок та силует Канадського музею прав людини як символи підтримки, безпеки та нового дому. Українські мурали Вінніпеґа — це більше, ніж просто вуличне мистецтво. Вони розповідають історію поколінь українців у Канаді, зберігають пам'ять про минуле та нагадують про події сьогодення. Від перших поселенців до новоприбулих українців, які знайшли прихисток від війни, ці стінописи стали живими символами незламності, ідентичності та зв'язку між Україною та Канадою.

Осип Гнатик

ПОСОЛ УКРАЇНИ ЗДІЙСНИВ РОБОЧИЙ ВІЗИТ ДО МАНІТОБИ

➔ Закінчення з стор. 8

громади в Осередку української культури та освіти, одному з найважливіших центрів українського культурного та громадського життя в Канаді. Протягом багатьох поколінь українська громада Манітоби відіграє визначальну роль у збереженні української мови, культури, традицій та історичної пам'яті, водночас зміцнюючи особливі зв'язки між Україною та Канадою. Без перебільшення можна сказати, що Манітоба, а особливо Вінніпег, є однією з колисок українсько-канадського життя, де покоління українців створювали інституції, які й сьогодні формують силу та ідентичність громади по всій країні.

Під час зустрічі Посол мав честь вручити від імені Президента України Володимира Зеленського державну нагороду України — Хрест Івана Мазепи — Ігорю Михальчишину, колишньому виконавчому директору Конгресу українців Канади (КУК),

на знак визнання його визначного внеску у розвиток українсько-канадської громади, зміцнення українсько-канадських відносин та багаторічної відданої праці на благо України та українців Канади.

Посол висловив щиру вдячність Конгресу українців Канади, зокрема його президентці Олександрі Чичій та виконавчому директору Данилу Курбачичу, а також Конгресу українців Канади — відділ Манітоби на чолі з Джоан Левандовскі за організацію цього особливого заходу. Окремі слова подяки були адресовані Осередку української культури та освіти за збереження і популяризацію багатой спадщини українських канадців, Українській православній церкві Канади та Високопреосвященнішому митрополиту Іларіону, отцю Миколі Равлюку, а також Вінніпезькій архієпархії Української греко-католицької церкви та архієпископу-митрополиту Лоуренсу Гуцуляку. Посол також подякував усім,

хто долучився до цієї пам'ятної зустрічі.

Разом із президенткою Конгресу українців Канади — відділ Манітоби Джоан Левандовскі Посол України Андрій Плахотнюк поклав квіти до двох визначних пам'ятників біля будівлі Законодавчих зборів Манітоби — пам'ятника Тарасу Шевченку та Меморіалу жертвам Голодомору. Андрій Плахотнюк також висловив щиру вдячність українській громаді Манітоби, яка протягом багатьох поколінь залишається надійним хранителем української спадщини та національної пам'яті, а також відіграє важливу роль у зміцненні дружніх і партнерських відносин між Україною та Канадою.

«Сила українсько-канадської громади Манітоби є одним із найкращих прикладів того, як покоління відданої праці, віри та громадянської відповідальності здатні зберігати свою ідентичність, розбудовувати інституції та підтримувати Україну далеко

за її межами», — підкреслив Посол. Манітоба посідає особливе місце в історії українсько-канадських відносин. Саме тут сформувалася одна з найчисельніших і найактивніших українських громад Канади, яка вже понад століття робить вагомий внесок у розвиток провінції та водночас зберігає українську мову, культуру й національну ідентичність. Від початку повномасштабного вторгнення Росії провінція продовжує демонструвати солідарність з Україною, підтримуючи українців як на державному рівні, так і через діяльність громадських, освітніх та культурних інституцій. Робочий візит Посла до Манітоби підтвердив важливість не лише політичного та економічного партнерства між Україною і Канадою, а й міцних гуманітарних, культурних та академічних зв'язків, які залишаються фундаментом українсько-канадської дружби та співпраці.

Надя Герелюк

ЄПАРХІАЛЬНИЙ ДЕНЬ МОЛОДІ: ІНВЕСТИЦІЯ У МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Нещодавно «Гомін України» мав ексклюзивну нагоду поспілкуватися з фінансовим директором Української Католицької Єпархії Торонто та Східної Канади Юрієм Бродою про Єпархіяльний День Молоді, який відбувся 9 червня 2026 року в парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Міссісазі.

Ідея проведення заходу виникла завдяки візиту до Канади о. Романа Демуша з Тернополя, голови Патріаршої комісії у справах молоді Української Греко-Католицької Церкви, який прямував на міжнародну зустріч молодіжного душпастирства до Парми, штат Огайо. Хоча подібні молодіжні дні проводилися в Торонтській єпархії і раніше, цього року програма була значно ширшою та змістовнішою. У Єпархіяльному Дні Молоді взяли участь понад 200 учнів восьми класів із чотирьох українських католицьких шкіл: Святої Софії, Патріарха Йосифа Сліпого, Святого Дмитрія та Святого Йосафата. Саме цей вік є особливо важливим етапом у житті молодих людей. Незабаром вони завершують початкову освіту та перейдуть до середньої школи, де навчатимуться переважно в римокатолицькому середовищі. Для багатьох це стане першим серйозним знайомством із відмінностями між Українською Греко-Католицькою Церквою та Римо-Католицькою Церквою.

«Українська ідентичність багатьох наших учнів тісно переплітається з їхньою вірою та церковною традицією. Тому важливо, щоб молодь була готовою до цих змін і добре розуміла власне духовне коріння», — зазначив Юрій Брода.

Програма розпочалася спільним молебнем за участю владика Браяна Байди, о. Романа Демуша та шкільних капеланів. Після молитви учні взяли участь в інтерактивному пізнавальному квесті (пошуку) безпосередньо в храмі. Молодь досліджувала архітектуру церкви, дізнавалася про значення її різних частин, знайомилася з іконостасом та розташуванням ікон. За словами організаторів, такий формат навчання

став особливо цінним, адже дозволив дітям побачити та відчувати церковний простір наживо, а не лише читати про нього в підручниках. Практичний досвід допоміг зробити навчання більш цікавим та змістовним.

Наступною важливою темою стала розмова про покликання. Часто це поняття асоціюється виключно зі священством чи монашеством, однак учасникам наголосили, що кожна людина має власне покликання. Воно може проявлятися в родині, школі, громаді, професії чи церковному житті. Дискусія викликала жвавий інтерес серед учнів і спонукала їх замислитися над власною роллю та

відповідальністю в суспільстві.

Протягом дня молодь також взяла участь у катехитичних зустрічах, відкритому спілкуванні зі священниками та загальній сесії запитань і відповідей. Учні ставили багато змістовних запитань, які стосувалися не лише відмінностей між римо-католицькою та візантійською традиціями Католицької Церкви, а й ширших тем: історії християнства, різних релігійних конфесій та пошуку власного духовного шляху.

Проведення Єпархіяльного Дня Молоді стало можливим завдяки підтримці численних меценатів та спонсорів, серед яких Фундація Будуч-

ність, Кредитова Спілка BCU Financial, Українська Кредитова Спілка, родина Фреда та Ірени Шлапаків, Dainty Deli та аптека Faith, Love, Hope Pharmacy у Міссісазі. Саме така підтримка дозволяє розвивати молодіжні програми та забезпечувати їхню довгострокову перспективу.

Відгуки учнів, батьків, учителів та волонтерів засвідчили, що програма була надзвичайно успішною та потрібною. У Єпархії переконані, що робота з молоддю є особливо важливою сьогодні, коли українські школи, які діють у рамках програми міжнародних мов, потребують додаткової підтримки громади для збереження своєї унікальної ролі у вихованні наступного покоління українців Канади.

Юрій Брода також наголосив, що Єпархіяльний День Молоді не повинен залишатися одноразовою подією наприкінці навчального року. На його думку, набагато ефективнішим є постійний діалог із молоддю протягом року, який дозволяє закріплювати отримані знання та будувати тривалі взаємини між Церквою і молодими людьми.

У майбутньому організатори розглядають можливість розширення програми та залучення до неї не лише учнів восьмих, а й сьомих класів. Це допоможе молоді краще підготуватися до майбутніх змін, раніше налагодити зв'язок із церковною спільнотою та відчувати, що Церква готова підтримувати їх на життєвому шляху. Адже саме так і народжується майбутнє, через маленькі зерна, посіяні сьогодні. Ніхто не знає напевно, де вони проростуть і яким буде врожай. Проте саме в цьому полягає справжня мета Єпархіяльного Дня Молоді: допомогти молодим людям відкрити своє покликання, зміцнити віру та впевнено крокувати вперед, зберігаючи свою духовну та українську ідентичність.

Надя Герелюк

Фото: Українська Католицька Єпархія Торонто та Східної Канади

Владика Браян Байда з учнями Єпархіяльного Дня Молоді.

Отець Тома Гривна проводить катехизацію молоді.

«ЗОЛОТІ СТРУНИ» — 25 РОКІВ МУЗИКИ, ЩО ВИХОВУЄ, НАДИХАЄ І ЄДНАЄ

Капела бандуристів імені Віри Зелінської «Золоті Струни» відзначила своє 25-річчя урочистим ювілейним концертом, який відбувся 13 червня у церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Міссісазі. Святковий вечір зібрав кілька поколінь музикантів, випускників, батьків, друзів колективу та представників української громади, перетворившись на справжнє свято музики, вдячності та живої традиції. Ведучі вечора Надія Приймак та Надія Михайлюк наголосили, що за чверть століття існування «Золоті Струни» стали значно більшими, ніж просто музична група. За цими 25 роками стоять сотні репетицій і концертів, тисячі кілометрів, подоланих заради виступів, десятки сцен у Канаді та за її межами, а також покоління молодих людей, які навчалися не лише грі на бандурі, а й відповідальності, співпраці та любові до української культури.

Святковий вечір відкрив молитвою настоятель парафії отець Богдан Винницький, надавши події особливої духовної атмосфери. Серед почесних гостей були Наталка Галич, президент Української громади Міссісаги, Орест Чорномаз, засновник Фестивалю бандури в Торонто, Люба Славатинська від організації «Четверта Хвиля», Богдан Шубеляк, колишній голова батьківського комітету, Надія Король, представниця Музичного фестивалю імені Марти Кравців-Барабаш, Павло Фондера з Капели Бандуристів Канади та випускниця «Золотих Струн» Надя Герелюк.

Історія Капели бандуристів імені Віри Зелінської «Золоті Струни» розпочалася завдяки натхненню та далекоглядності Віри Зелінської, яка вірила, що бандура здатна об'єднувати покоління та формувати українську ідентичність далеко від історичної батьківщини. Вона прагнула, щоб бандура звучала не лише як сольний інструмент, а як потужний ансамблевий голос української громади. Саме тому у 2001 році було засновано Капелу бандуристів «Золоті Струни». Справу своєї матері сьогодні продовжує художня керівниця та диригентка Оксана Зелінська-Шевчук. За одинадцять років її керівництва капела підготувала понад 70 випускників, а сам колектив та його малі ансамблеві форми — дуети, тріо й квартети — дали понад 150 концертів. Завдяки її праці капела не лише зберігає традиції, а й постійно оновлює репертуар, відкриваючи українську музику для нових поколінь слухачів.

Концертна програма продемонструвала широкий творчий діапазон капели. Вечір відкрила композиція «Сила роду» на слова і музику Ярослави Хоми в аранжуванні Богдани Стандари. Продовжила програму лірична пісня «Квітка-душа» (музика Костянтина Меладзе, слова Діани Гольде, аранжування Віолетти Дутчак), яку виконала солістка Дарія Суліпка. Особливо тепло глядачі зустріли класичну пісню Володимира Івасюка «Я піду в далекі гори» в

Капела бандуристів імені Віри Зелінської «Золоті Струни» та диригентка Оксана Зелінська-Шевчук.

Оксана Зелінська-Шевчук та Люба Славатинська голова організації «Четверта Хвиля».

Оксана Зелінська-Шевчук, Андрій Шевчук та Надія Король.

Орест Чорномаз, засновник Фестивалю бандури в Торонто.

аранжуванні Олени Ніколенко та Оксани Зелінської-Шевчук. Окрасою твору стали партії сопілки у виконанні Руслана Кубовича та скрипки у виконанні Надії Іванишин. Неочікуваним і водночас надзвичайно вдалим творчим експериментом стала композиція «Десять посвіту», створена на основі відомої латиноамериканської мелодії «Despacito» (музика Luis Fonsi, український текст Романа Стахніва, аранжування Олени Ніколенко). У виконанні капели популярна мелодія набула нового українського звучання та продемонструвала відкритість колективу до сучасних творчих пошуків. Також прозвучала пісня гурту «Океан Ельзи» «Човен» на слова і музику Святослава Вакарчука в аранжуванні Івана Збіглі. Соломистим виступив Кирило Вінничук. Завершив концерт увесь склад капели натхненим виконанням композиції «Україна — це ти!», яка стала яскравим фінальним акордом ювілейного вечора.

Особливо зворушливим моментом став виступ відновленого ансамблю випускників різних років. До його складу увійшли Адріана Туз, Наталія Огородник, Мирослава Чолій, Тамара Терепенко, Надя Герелюк, Андрійка Варивода, Аліса Осавелюк, Мар'яна Швед та Софія Гейтс. У їхньому виконанні прозвучала стрілецька пісня Лева Лепкого «Маєва нічка», яка свого часу була частиною репертуару капели і стала символічним містком між минулим та сьогоденням колективу. Після концерту Оксана Зелінська-Шевчук висловила щиро вдяч-

ність батькам за багаторічну підтримку та відзначила невтомну працю адміністраторки Соні Шубеляк — випускниці капели, яка вже багато років залишається однією з тих людей, чия щоденна праця часто залишається непомітною для глядачів, але є надзвичайно важливою для успішної діяльності капели.

Окремою частиною святкування стало вшанування випускників 2026 року. Цьогоріч школу бандури закінчили Коломія Косаренко, Леся Косаренко, Назар Косаренко та Дарія Приймак. Кожен із них поділився власними спогадами, словами вдячності та роздумами про роки, проведені в капелі. Їхні виступи стали свідченням того, наскільки глибокий слід залишає навчання у «Золотих Струнах» у житті молодих музикантів.

Справжня особливість «Золотих

Струн» полягає не лише у високому виконавському рівні чи багатому репертуарі. Її сила у відчутті єдності, у вихованні характеру, у відповідальності перед традицією та у вмінні передавати цю традицію наступним поколінням. Для багатьох випускників капела стала не просто музичною школою, а другою родиною та важливою частиною особистої історії. Протягом двадцяти п'яти років «Золоті Струни» залишаються прикладом того, як музика здатна об'єднувати людей, формувати особистість і зміцнювати українську ідентичність далеко від рідної землі. І саме тому ця історія триває — у кожному новому учневі, у кожній пісні та в кожній струні, що продовжує звучати для майбутніх поколінь.

Ганна Вівчарук
Фото: Ольга Гнатюк

Випускники Капели бандуристів імені Віри Зелінської «Золоті Струни».

NEPTUNE-2: UKRAINE'S NEXT-GEN CRUISE MISSILE GOES GLOBAL

The Ukrainian missile program is officially entering a global European level, opening a new chapter in its modern history. At the prestigious international exhibition Eurosatory in Paris, the European defence giant MBDA signed a memorandum of understanding with the Ukrainian state-owned Kyiv Design Bureau "Luch". The main goal of this strategic agreement is the joint development, modernization, and subsequent serial production of the next-generation cruise missile "Neptune-2".

This step marks a fundamental shift in military-technical cooperation between Ukraine and the West. Instead of the usual supply of ready-made foreign weapons, the parties are moving toward deep technological integration and the joint design of long-range weapons. The new missile is being developed to provide the Armed Forces of Ukraine with unprecedented capabilities for high-precision deep strikes against strategic enemy targets at long distances.

The history of the "Neptune" missile family began with the R-360 anti-ship complex, developed by the "Luch" Design Bureau in record time. This weapon gained worldwide recognition in April 2022, when two precise strikes sank the flagship of the Russian Black Sea Fleet, the missile cruiser Moskva, proving the high efficiency of Ukrainian engineering even under tight constraints and resource deficits.

However, the challenges of full-scale war demanded a rapid evolution of the weapon. Ukrainian designers quickly adapted the "Neptune" to strike land targets by changing the guidance system and increasing its operational range. Subsequently, a modification known as "Long Neptune" appeared, capable of travelling up to 1,000 kilometres with a payload weighing 260 kilograms.

The agreement with MBDA opens completely new horizons for this project. "Neptune-2" will not simply be another cosmetic modification of post-Soviet heritage. It will be a fundamentally new technological product built to the strictest Western standards, combining Ukraine's unique combat experience with the advanced industrial power of a united Europe.

The MBDA consortium is the absolute leader in the European missile systems market. This company produces legendary cruise missiles such as Storm Shadow/SCALP, which have already demonstrated surgical precision on the battlefield in Ukraine, as well as the German-Swedish Taurus missiles and Aster long-range air defence systems. Involving such a giant in cooperation with "Luch" will solve several critical

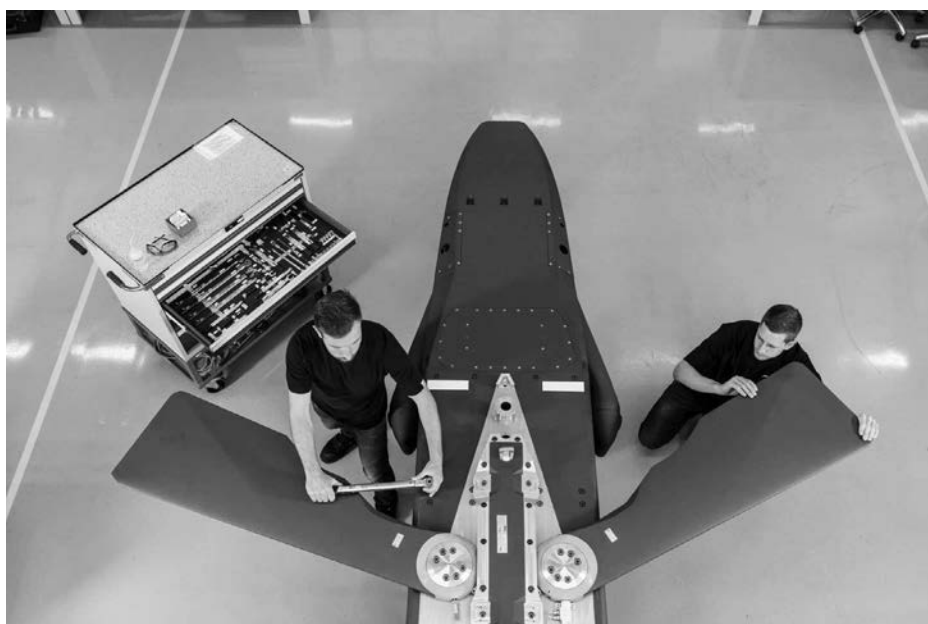

MBDA and LUCH are signing a memorandum in Berlin.

tasks for the Ukrainian defence-industrial complex.

First, it enables the integration of advanced guidance and navigation systems. Modern warfare is a clash of

technologies, such as terrain contour matching navigation systems (TERPROM) and imaging infrared homing heads (DSMAC) that compare the target image with an onboard database right

Taurus missile at the production site. (MBDA Deutschland)

electronic warfare (EW) technologies. Russian jamming systems often complicate GPS satellite navigation. MBDA possesses unique autonomous guidance

before the strike. This will make "Neptune-2" practically invulnerable to enemy interference and electronic suppression.

MBDA representatives with representatives of the NAUDI association and Ukrainian Armor. (Ukrainska Pravda)

Second, the alliance with a European manufacturer provides Ukraine with access to stable component supply chains. The domestic production of long-range missiles was constrained for a long time by a shortage of specific microelectronics and high-tech components. Thanks to MBDA, "Neptune-2" will receive a reliable, Western-style component base, enabling the scaling up of production from piece-by-piece assembly to mass-serial production.

The agreement between MBDA and "Luch" holds significant geopolitical weight. For a long time, Western partners refrained from providing Ukraine with long-range weapons due to fears of escalation or banned their use against targets inside the Russian Federation. The joint development of the "Neptune-2" missile completely removes these political restrictions. Because the missile is officially a Ukrainian development, the right to use it belongs exclusively to Kyiv, giving the Ukrainian Armed Forces a legitimate and exceptionally powerful long-range deterrent.

Furthermore, signing the memorandum at the Eurosatory exhibition demonstrates the European defence sector's high level of trust in Ukrainian enterprises. Ukraine is no longer viewed merely as a recipient of aid; it is becoming an equal partner with invaluable experience in high-intensity warfare. During the signing ceremony, the CEO of MBDA emphasized that the company aims to implement "groundbreaking innovations" alongside their Ukrainian colleagues. This indicates that Europeans are also interested in Ukrainian expertise in rapidly adapting civilian technologies for military needs and testing systems in real combat conditions.

The joint creation of the "Neptune-2" missile lays a solid foundation for Ukraine's future integration into the European security architecture and NATO's defence industry. Modernizing Ukraine's missile potential with support from a European giant will not only significantly boost its defence capabilities but also strengthen the European Union's eastern flank.

The "Neptune-2" project proves that the Ukrainian defence-industrial complex is being revived on a new, more technologically advanced foundation. Combining the courage and engineering ingenuity of the "Luch" Design Bureau with the industrial might and technologies of MBDA can create a weapon that will alter the regional balance of power and ensure the reliable protection of state sovereignty for decades to come.

Oleksandra Chorna

MEMORY, MEDALS, AND POLITICS:

A TEST FOR POLISH-UKRAINIAN RELATIONS

A dispute over one of Poland’s highest state honors has escalated into one of the most sensitive diplomatic tensions between Warsaw and Kyiv since the start of Russia’s full-scale invasion of Ukraine, highlighting how historical memory continues to shape contemporary geopolitics in Eastern Europe.

Polish President Karol Nawrocki’s decision to strip Ukrainian President Volodymyr Zelensky of the Order of the White Eagle (Poland’s most prestigious state decoration) prompted an immediate and symbolic response from Kyiv. Zelensky returned the award to the Polish side, saying he had accepted it not as a personal distinction, but as recognition of the Ukrainian people resisting Russian aggression.

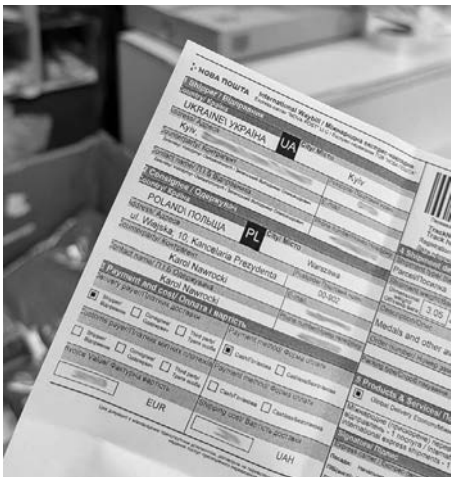
The controversy was triggered by Ukraine’s decision to name a unit of its Special Operations Forces after the Ukrainian Insurgent Army (UPA), a wartime resistance movement that remains deeply polarizing. In Ukraine, the UPA is widely viewed as part of the struggle for national independence against Soviet rule. In Poland, however, it is inseparable from the memory of the Volhynia massacres of 1943–44, in which tens of thousands of Polish civilians were killed during World War II.

Against this historical backdrop, President Nawrocki justified the revocation of Zelensky’s award, originally granted in 2023 by former President Andrzej Duda for his role in strengthening Polish-Ukrainian relations during the war.

The fallout quickly extended beyond a single decoration. Several senior Ukrainian figures and former presidents including: Leonid Kuchma, Viktor Yushchenko and Petro Poroshenko, publicly renounced Polish state honors they had previously received. They were joined by senior officials, among them Ukraine’s foreign minister Andriy Sybiha and military intelligence chief

Ukrainian President Volodymyr Zelensky returns the Order of the White Eagle.

Kyrylo Budanov, in what has become an unusually coordinated diplomatic and symbolic protest.

Sybiha called the Polish president’s decision “a strategic mistake that benefits Moscow alone.” In a statement, he expressed regret that “emotions prevailed in Warsaw,” arguing that political decisions had shifted from addressing shared challenges to symbolic gestures that risk undermining bilateral trust. He noted that over the past 18 months, Kyiv and Warsaw had worked on a range of historical and humanitarian initiatives, including joint historical commissions and search-and-exhumation efforts.

Budanov, in turn, described the move as a “hostile act” that would be exploited by Russia to divide Ukraine and Poland. Announcing his own renunciation of a Polish award, he argued that both nations share a complex historical legacy that should be approached through dialogue rather than political escalation. He also pointed to what he described as inconsistencies in how historical figures are treated in European honor systems, noting that Benito Mussolini remains among past recipients of the Order of the White Eagle.

As the dispute unfolded, it moved from diplomacy into the realm of his-

torical interpretation, an arena where narratives remain deeply divided across borders. Timothy Snyder, renowned historian and professor at the University of Toronto, has repeatedly warned that memory politics in Eastern Europe can become as consequential as battlefield dynamics. In an interview with *Newsweek Polska*, he cautioned that “the war of memory is much more comfortable for politicians than the real war,” adding that political debate must begin with present realities rather than historical grievance.

“To judge decisions taken in wartime without the context of a prolonged and brutal conflict is a mistake,” Snyder said, referring to Ukraine’s wartime commemorative choices. He noted that Ukrainians and Poles often interpret the same historical events through different lenses: for Poles, the UPA is primarily associated with the Volhynia tragedy; for many Ukrainians, it is also linked to later resistance against Soviet rule. The danger, he suggested, lies in selectively remembering only one part of a complex history.

His starkest warning was geopolitical rather than historical: “Russia will lose on the battlefield. But in Warsaw and Kyiv, it can win the war of memory.”

The dispute underscores a broader

vulnerability in the Polish-Ukrainian relationship: the coexistence of strategic partnership and unresolved historical trauma. Since 2022, Poland has been one of Ukraine’s most important military and political supporters, while Ukraine’s resistance has been widely viewed in Warsaw as central to European security.

Yet even amid this alliance, historical grievances remain politically potent. Polish Prime Minister Donald Tusk has described the escalation as a “strategic mistake,” warning that it risks weakening both countries at a moment when their cooperation is most critical.

Zelensky, meanwhile, has pointed to what he sees as an imbalance in political engagement, noting that President Nawrocki has not visited Ukraine during his presidency term. He also referenced a past visit to Poland during which he was presented with material on the Volhynia tragedy immediately after a formal handshake, an episode that, he suggested, illustrates the persistent sensitivity and asymmetry surrounding historical memory in bilateral exchanges.

The episode reflects a broader tension at the heart of European politics today: how to reconcile the demands of historical justice with the imperatives of contemporary security. For Ukraine and Poland, two nations bound together by geography, war, and shared vulnerability, the challenge is not only to remember the past, but to ensure it does not fracture a present defined by a common threat from Moscow.

For now, the dispute remains unresolved. But its implications extend beyond diplomatic protocol or symbolic honors. It is, at its core, a test of whether two close allies can sustain unity in the face of history’s most persistent and politically usable divisions.

Nadia Gereliouk

THE UNCOMFORTABLE CALCULUS

FOR THE BELARUSIAN DICTATOR

On June 19, President Volodymyr Zelenskyy gave Alexander Lukashenko one week to remove communications equipment on Belarusian territory that Russia has been using to guide drone strikes against Ukrainian civilians. “If he doesn’t do it, we will,” Zelenskyy said. It was a direct military threat and perhaps the most consequential public ultimatum Ukraine has issued to a neighbouring state since the full-scale invasion began. Will Belarus join the war? The technical reality behind this warning has been building for months. Russia deployed a network of relay stations across Belarus, mounted on mobile communications towers, to improve the guidance and control of Shahed drones attacking northern Ukraine and Kyiv.

In February 2026, Ukraine destroyed several of these stations in a covert

operation. Ukrainian officials later confirmed that the strikes had a measurable impact on air defence effectiveness around Kyiv and central Ukraine. But the infrastructure was rebuilt. Lukashenko, apparently, did not get the message. Ukraine subsequently sanctioned Lukashenko for allowing the deployment of this relay system, which has facilitated attacks on energy and railway infrastructure across northern Ukraine. Even that failed to alter Minsk’s behaviour.

For four years, Lukashenko has insisted that he does not want Belarus drawn into the war. That claim has always been fiction. Russian forces used Belarusian territory to launch the invasion in February 2022. Missiles fired from Belarus struck Ukrainian cities during the first days of the war. Russian troops massed in Belarus before the

assault on Kyiv — the same offensive that produced the atrocities of Bucha and Irpin.

Lukashenko’s claims of non-involvement have never been credible. What has changed is that Ukraine is now saying so publicly and attaching a deadline. The question is whether Lukashenko even has the ability to comply. Ukraine has been reinforcing its northern frontier, creating new drone units specifically to address threats emanating from Belarus. Meanwhile, intelligence suggests that Russia intends to continue expanding ground-control infrastructure for long-range drones on Belarusian territory, pushing Minsk deeper into the war regardless of Lukashenko’s preferences.

The Belarusian dictator increasingly finds himself trapped between a Russia he cannot refuse and a Ukraine that

has made clear it will act unilaterally if he does not. The strategic calculus is uncomfortable. Belarus possesses limited air-defense capabilities. Minsk lies less than 300 kilometers from the Ukrainian border — well within range of Ukrainian long-range strike systems. Much of the country’s economy depends on concentrated oil-refining infrastructure that is both valuable and vulnerable. And perhaps most importantly, the one promise that has kept Lukashenko politically afloat since the fraudulent election of 2020 — the implicit guarantee that Belarus would avoid becoming a battlefield — is now under direct pressure. A week is not a long time to make a consequential decision. But the alternative Zelenskyy has placed on the table may leave even less time.

Roman Sheremeta

ПОДОРОЖУЙТЕ РОЗУМНО ЦЬОГО ЛІТА:

ПОРАДИ ДЛЯ БЕЗПЕЧНОЇ ТА БЕЗТУРБОТНОЇ ВІДПУСТКИ 2026 — РАЗОМ ІЗ BCU INSURANCE

У міру наближення літа 2026 року багато родин і мандрівників активно планують довгоочікувані відпустки, поїздки на вихідні та міжнародні подорожі. Чи то відпочинок на природі неподалік, чи подорож Європою або пляжний курорт належна підготовка є запорукою вдалого відпочинку. Цього сезону варто подбати не лише про бронювання готелів і пакування валіз, а й про належний страховий захист.

Плануйте заздалегідь — подорожуйте краще

Одна з найважливіших порад цього літа, бронювати все наперед. Через високий попит на подорожі квитки та житло швидко розкуповуються. Раннє планування допоможе знайти вигідніші пропозиції та зручні варіанти. Також варто передбачити гнучкість у маршруті, адже погодні умови чи інші фактори можуть вплинути на ваші плани.

Подбайте про здоров'я

Здоров'я та безпека залишаються головними пріоритетами для мандрівників у 2026 році. Перед поїздкою переконайтеся, що у вас є всі необхідні ліки, документи та інформація про вимоги до подорожі. Навіть незначні проблеми зі здоров'ям за кордоном можуть обернутися значними витратами.

Чому страхування подорожей зараз важливіше, ніж будь-коли

Страхування подорожей сьогодні, це не розкіш, а необхідність. Медичні послуги за межами Канади можуть бути дуже дорогими, і страховка допомагає покрити витрати на лікування, госпіталізацію та навіть медичну евакуацію.

Крім того, непередбачувані обставини — хвороба, сімейні ситуації чи затримки можуть змінити ваші плани. Страхування подорожей до-

поможе відшкодувати витрати на скасовані квитки, готелі та тури, а також покрити витрати у разі втрати або затримки багажу.

Спокій і впевненість із BCU Insurance

BCU Insurance розуміє, що кожна подорож унікальна. Саме тому компанія пропонує гнучкі та доступні страхові плани, які можна адаптувати

до вашого напрямку, тривалості поїздки та індивідуальних потреб. Цілодобова підтримка та широкий спектр покриття гарантують, що допомога буде поруч, де б ви не були.

Подорожуйте впевнено цього літа

Цього літа не залишайте свою подорож на волю випадку. Захистіть себе, свою родину та свої витрати, щоб зосередитися на приємних моментах і нових враженнях.

Оформіть страхування перед поїздкою: зверніться до BCU Insurance вже сьогодні, щоб отримати швидку безкоштовну консультацію та попередній розрахунок. Поспілкуйтеся з місцевим фахівцем, який допоможе підібрати оптимальне покриття. Завітуйте до найближчого офісу BCU Insurance або зателефонуйте просто зараз і подорожуйте з впевненістю!

BCU Insurance
A Division of Oracle RMS

Insurance coverage for all of your life's needs and goals.

HOME

CRITICAL ILLNESS

GROUP BENEFITS

TRAVEL

AUTO

PERSONAL

LIFE

DISABILITY

416.763.8902
info@bcuinsurance.com
bcuinsurance.com

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

МИР НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ:

ЧОМУ МОЖЛИВЕ ПРИМИРЕННЯ США ТА ІРАНУ ВАЖЛИВЕ ДЛЯ УКРАЇНИ

Останніми тижнями увага світу знову прикута до Близького Сходу. Після місяців напруженого протистояння між Сполученими Штатами Америки та Іраном з'явилися повідомлення про можливе підписання мирної угоди, яка може не лише припинити бойові дії, але й вплинути на глобальну економіку та міжнародну політику. Для України ці події мають особливе значення, адже будь-які зміни в регіоні безпосередньо відбиваються на війні, яку наша держава веде проти російської агресії.

Сьогодні дипломати та політики говорять про обережний оптимізм. За інформацією, що з'являється в міжнародних медіа, між Вашингтоном і Тегераном уже відбулися попередні консультації, а основою для майбутньої домовленості може стати рамковий меморандум, погоджений сторонами в закритому форматі. Якщо переговори завершаться успішно, світ отримає шанс на зменшення напруги в одному з найнебезпечніших регіонів планети.

Щоб зрозуміти важливість нинішніх переговорів, варто пригадати розвиток подій. Конфлікт між США та Іраном поступово переріс у масштабне протистояння, яке зачепило не лише безпосередніх учасників, а й сусідні держави. У регіоні різко зросла військова активність, а загроза розширення війни викликала занепокоєння в усьому світі.

Одним із найважливіших наслідків конфлікту стало блокування Ормузької протоки — стратегічного морського шляху, через який проходить значна частина світового експорту нафти. Коли рух через протоку опинився під загрозою, світові ринки миттєво відреагували. Ціни на нафту стрімко зросли, що відчули як великі промислові держави, так і звичайні споживачі.

Для багатьох країн це означало дорожче паливе, підвищення транспортних витрат та новий виток інфляції. Але особливо вигідною така ситуація виявилася для Росії. Високі ціни на нафту дозволили Кремлю отримати додаткові мільярдні доходи від експорту енергоносіїв. Саме тому затягування конфлікту на Близькому Сході фактично працювало на користь російської економіки, яка перебуває під безпрецедентним санкційним тиском через війну проти України.

Не секрет, що кожен долар, зароблений Росією на продажу нафти, частково перетворюється на ракети, дрони та боєприпаси, які використовуються проти українських міст і сіл. Тому зниження цін на нафту та стабілізація світового енергетичного ринку відповідають інтересам України.

Сьогодні переговори між США та Іраном пов'язують насамперед із питанням відкриття Ормузької протоки. Очікується, що після укладення угоди буде проведено розмінування морських шляхів, а рух торговельних суден поступово відновиться. Це дозволить повернутися до нормального експорту нафти з країн Перської затоки та знизити напругу на світових ринках.

Водночас сторони мають подолати чимало складних питань. Найголовніше з них — майбутнє іранської ядерної програми. Саме ця проблема протягом багатьох років залишається джерелом суперечок між Тегераном та західними державами.

Американська сторона наполягає на жорсткому контролі над іранськими ядерними розробками та вимагає гарантій, що Іран не використовуватиме свої наукові досягнення для створення ядерної зброї. У відповідь Тегеран прагне отримати послаблення санкцій і доступ до заморожених за кордоном фінансових активів.

За попередніми оцінками, йдеться про десятки мільярдів доларів, які можуть стати важливим ресурсом для відновлення іранської економіки. Крім того, обговорюється можливість створення масштабного інвестиційного фонду для розвитку інфраструктури країни. Проте реалізація таких планів напряму залежатиме від того, наскільки сторони довіряться одна одній і чи будуть виконувати взяті на себе зобов'язання.

Додаткові труднощі створює внутрішньополітична ситуація в самому Ірані. Після втрат серед керівництва країни залишається чимало запитань щодо розподілу влади та того, хто фактично ухвалює ключові рішення. Для міжнародних посередників це означає необхідність працювати в умовах невизначеності, коли навіть досягнуті домовленості можуть бути переглянуті.

Не менш важливим фактором є позиція Ізраїлю. Ізраїльське керівництво не при-

У Франції відбулася зустріч у форматі G7 — Україна. Фото ОПУ.

ховує свого скептицизму щодо майбутньої угоди та наголошує, що залишає за собою право самостійно ухвалювати рішення, пов'язані з національною безпекою.

Частина ізраїльських політиків переконана, що будь-яке послаблення тиску на Іран може дозволити йому відновити військовий потенціал у майбутньому. Саме тому в регіоні зберігається ризик нових загострень навіть у випадку формального підписання мирної угоди.

Для України важливо, щоб конфлікт на Близькому Сході не переріс у чергову затяжну війну. Причина проста: кожен великий міжнародний конфлікт відволікає увагу та ресурси наших союзників.

Зокрема, під час активної

ють у доволі обмеженій кількості — лише кілька сотень одиниць на рік, тоді як потреба в них постійно зростає. Україна має необхідний потенціал для власного виробництва цих боєприпасів, однак для цього потрібні відповідні ліцензії та технологічні дозволи. Київ уже тривалий час порушує це питання у переговорах із міжнародними партнерами. І хоча донедавна ця тема майже не просувалася, останнім часом дедалі частіше лунають заяви про можливість передачі Україні таких ліцензій у майбутньому. Це могло б стати важливим кроком до зміцнення української системи протиповітряної оборони та розвитку власного оборонно-промислового комплексу.

Коли світова увага концентрується на іншій війні, Україні стає складніше отримувати необхідну військову допомогу. Саме тому завершення конфлікту між

США та Іраном може мати для нашої держави цілком практичні наслідки.

Водночас Україна продовжує завдавати відчутних ударів по економічних можливостях Росії. Останнім часом дедалі частіше надходять повідомлення про проблеми з паливом у різних регіонах Російської Федерації. Причиною цього стали системні удари по нафтопереробних підприємствах, складах пального та логістичних маршрутах.

Для країни, яка десятиліттями будувала свою економіку на експорті нафти та газу, дефіцит бензину виглядає доволі символічно. Проте наслідки такої ситуації цілком реальні. Зростають ви-

трати на перевезення, дорожчають товари, посилюється інфляційний тиск. Крім того, виникають труднощі для аграрного сектору та транспортної галузі.

Особливо важливим є те, що проблеми з паливом поступово впливають і на військову логістику. Хоча армія традиційно забезпечується в першу чергу, тривале порушення логістичних ланцюгів створює додаткові виклики навіть для військової машини Росії.

Паралельно Україна продовжує дипломатичну боротьбу. Президент Володимир Зеленський неодноразово заявляв про готовність до зустрічей та переговорів задля досягнення справедливого миру. Водночас російське керівництво демонструє небажання вести змістовний діалог, що дедалі очевидніше стає зрозумілим і для міжнародної спільноти.

Саме тому події на Близькому Сході сьогодні мають значення далеко за межами самого регіону. Вони впливають на ціни на нафту, міжнародну безпеку, розподіл військових ресурсів та політичні рішення провідних держав світу.

Чи вдасться Вашингтону та Тегерану досягти остаточної домовленості, поки що сказати складно. Проте вже зараз зрозуміло: стабілізація ситуації на Близькому Сході могла б принести користь не лише країнам регіону, а й Україні. Менші доходи Росії від продажу нафти, більше уваги союзників до українських потреб та зменшення глобальної напруги — усе це фактори, які можуть наблизити день, коли мир запанує і на українській землі.

Михайло Гуцман

Зміцнення української ППО, надання ліцензій на виробництво антибалістичних ракет і систем, енергетична підтримка та посилення тиску на Росію

фази бойових дій значна частина сучасних систем протиповітряної та протиракетної оборони спрямовується саме до регіону Близького Сходу. Це стосується і ракет до комплексів «Патріот», які сьогодні відіграють критично важливу роль у захисті українських міст від російських балістичних ударів.

У цьому питанні Сполучені Штати могли б надати Україні надзвичайно важливу підтримку, і країни «Великої сімки» загалом позитивно ставляться до такої перспективи. Йдеться насамперед про надання ліцензій на виробництво ракет-перехоплювачів для систем протиповітряної оборони Patriot. Сьогодні такі ракети виробля-

УКРАЇНА ПЕРЕЗАПУСКАЄ «РАМШТАЙН» ІЗ НОВИМ ФІНАНСОВИМ ПЛАНОМ НА 20 МІЛЬЯРДІВ ДОЛАРІВ

Україна змінює підхід до взаємодії із західними союзниками, переходячи від запитів на окремі види озброєнь до довгострокового фінансування оборонних потреб. Під час 35-го засідання Контактної групи з питань оборони України у форматі «Рамштайн» — міжнародної коаліції, що об'єднує понад 50 країн-партнерів України та координує військову допомогу Києву, — українська сторона на чолі з міністром оборони Михайлом Федоровим представила партнерам пропозицію щодо залучення додаткових 20 мільярдів доларів військової допомоги.

За словами українських урядовців, ці кошти мають допомогти закрити наявні фінансові прогалини, підтримати розвиток оборонної промисловості та забезпечити стабільне постачання необхідних засобів для Збройних сил України.

Перед засіданням «Рамштайну» Михайло Федоров звернув увагу на те, що з майже 40 мільярдів доларів військової підтримки, про які раніше заявляли міжнародні партнери, наразі лише близько 24 мільярдів включено до затверджених графіків постачань і фінансування.

Додаткові 20 мільярдів доларів покликані доповнити вже наявні зобов'язання союзників і довести загальний обсяг допомоги до приблизно 60 мільярдів доларів. За інформацією української сторони, Київ проводить консультації з ключовими партнерами, серед яких Норвегія, Швеція, Німеччина та Канада, щодо можливих механізмів фінансування, включно з прямою допомогою та оборонними кредитами.

Хоча остаточне погодження масштабного фінансового пакета потре-

Міністр Оборони України Михайло Федоров та міністр оборони Німеччини Борис Пісторіус підписують угоду про військову співпрацю. фото: (Твіттер Михайла Федорова).

буватиме додаткових переговорів, 35-те засідання «Рамштайну» вже принесло конкретні результати. За підсумками зустрічі країни-партнери оголосили про нові пакети військової допомоги загальним обсягом близько 4 мільярдів доларів. Основними напрямками підтримки залишаються посилення протиповітряної оборони, забезпечення боєприпасами та розвиток безпілотних систем.

Одним із ключових рішень стало виділення близько 1 мільярда доларів через механізм Prioritized Ukraine Requirements List (PURL) — перелік пріоритетних потреб України, який координується союзниками для оперативного забезпечення критично важливих військових ресурсів. Найбільші внески в межах цього механізму підтвердили Нідерланди, Німеччина, Норвегія та Швеція.

Нідерланди також оголосили про подальшу підтримку українських оборонних спроможностей, включаючи передачу близько 700 кри-

латих ракет та інвестиції у розмірі 500 мільйонів євро в програми спільного виробництва безпілотних систем.

Велика Британія представила новий пакет підтримки, який передбачає розширення співпраці у сфері безпілотних технологій та подальше посилення оборонних можливостей України.

Окремий пакет фінансування передбачає підтримку артилерійських систем збільшеної дальності. Міністр оборони Німеччини Борис Пісторіус також повідомив про нові кроки у сфері оборонної співпраці з Україною, зокрема про підписання меморандуму щодо розвитку спільних проєктів у галузі наземних роботизованих комплексів та інших перспективних технологій.

Запит на решту коштів, які Україна планує залучати протягом наступних місяців, пов'язаний насамперед із розвитком власної оборонної промисловості. Якщо на початкових ета-

пах повномасштабної війни основний акцент робився на постачанні готового західного озброєння, то нині дедалі більше уваги приділяється розширенню внутрішнього виробництва.

Серед основних напрямків фінансування:

Локалізація виробництва ракет та безпілотників. Розширення виробничих потужностей українських підприємств для випуску високотехнологічних ударних систем.

Розвиток цифрових технологій та засобів радіоелектронної боротьби. Створення сучасних систем управління військами, удосконалення засобів РЕБ та інтеграція новітніх технологій у бойові операції.

Довгострокове контракування. Надання фінансових гарантій для укладання багаторічних контрактів із виробниками озброєнь та боєприпасів, що дозволить стабілізувати виробництво та знизити його собівартість.

Подальша реалізація української ініціативи залежатиме від рішень урядів країн-партнерів та готовності союзників забезпечити довгострокове фінансування оборонних потреб України. Брюссельська зустріч продемонструвала готовність союзників продовжувати підтримку України, однак остаточні рішення щодо нових фінансових механізмів ще перебувають на стадії обговорення.

Наступним важливим майданчиком для таких консультацій може стати саміт НАТО в Анкарі, де питання довгострокової підтримки України, ймовірно, залишатиметься одним із ключових пунктів порядку денного.

Олександра Чорна

ІСТОРИЧНЕ ЗОЛОТО ДЛЯ УКРАЇНИ: ОЛЬГА СОПІТ ТРИУМФУЄ НА ЧЕМПІОНАТІ ЄВРОПИ З ФЕХТУВАННЯ

На чемпіонаті Європи з фехтування, що цими днями проходить у Франції, українська рапіристка 23-річна Ольга Сопіт здобула сенсаційну золоту медаль у жіночій індивідуальній рапирі.

Українка впевнено пройшла всі попередні етапи турніру, демонструючи стабільну та переконливу перевагу над суперницями. У фінальному поединку Сопіт здобула переконливу перемогу з рахунком 15:8 над титулованою італійкою, олімпійською чемпіонкою та багаторазовою чемпіонкою світу і Європи Аріанна Ерріго.

Ця нагорода стала знаковою для українського фехтування: це перше в історії незалежної України золото у жіночій рапирі на чемпіонатах Європи. Загалом же це лише третя медаль України в цій дисципліні на континентальній першості — раніше українські спортсменки здобували по одній срібній та бронзовій нагороді.

Для України це також друга медаль у перші дні змагань. Напередодні

Рапіристка збірної України Ольга Сопіт.

бронзову нагороду в жіночій шаблі виборола Аліна Комашук. У півфіналі вона поступилася майбутній чемпіонці з Іспанії, однак зуміла забезпечити місце на подіумі.

Таким чином, українська збірна розпочала чемпіонат Європи з фех-

тування у Франції з вагомих результатів, здобувши золоту та бронзову медалі за перші два дні змагань. Це додає оптимізму перед наступними виступами спортсменів і спортсменок України на турнірі.

У Федерації та тренерському штабі

підкреслюють, що такі результати є важливим сигналом стабільного розвитку українського фехтування на міжнародній арені та підтвердженням високого рівня підготовки команди.

Осип Гнатик

BCU Foundation

Historical and cultural endeavors

Історичні проєкти та культурні заходи

Education and exhibition

Освітні, наукові, дослідницькі проєкти

Medical and humanitarian aid

Медичні та гуманітарні проєкти

BCU Foundation - Community Spirit Binding Generations
A growing and dynamic institution. We are a thriving charitable foundation - organically linked to the current and future needs of our community.

- Celebrate and honour Ukrainian culture across Canada
- Provide humanitarian aid to Ukraine
- Empower community organizations to grow and thrive
- Share and preserve the Ukrainian-Canadian story

[DONATE NOW](#)

 bcufoundation.com

 [416-763-3388](tel:416-763-3388)

 info@bcufoundation.com

BCU Financial

MEMBER APPRECIATION SPECIAL

3.50%*

1-YEAR TERM

* Terms and conditions apply: 1-year term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from June 3rd, 2026. Rates are annual and subject to change.